

dCIDOB 73. **L'europa que ve.**

Cronologia de les negociacions.

Cronologia de les negociacions

1990 En el marc del denominat “Grup dels 24” –creat el 1989 a la cimera del G-7 amb l’objectiu d’oferir als països de l’Europa de l’Est ajut pel desenvolupament econòmic i la cooperació comercial– la Comunitat Europea inicia el programa PHARE (Polònia i Hongria: Acció per a la Recuperació Econòmica), que inclou accions encaminades a ajudar a la modernització de l’economia, l’estabilitat monetària i ajuts als desequilibris en la balança de pagaments.

1991 Desembre. La UE signa un acord d’associació amb Hongria, Polònia i Txecoslovàquia. L’objectiu dels acords és marcar un període de transició de cara a una possible adhesió d’aquests països a la UE.

1993 Juny. El Consell Europeu de Copenhague estableix els criteris fonamentals que hauran de tenir els candidats per adherir-se a la UE: sistema democràtic, primacia del dret, respecte als Drets Humans, respecte i protecció de les minories i disposar d’una economia de mercat àmplia.

1994 Febrer. Entren en vigor els acords d’associació signats amb Hongria, Polònia i la República Txeca.

Abril. Hongria i Polònia sol·liciten l’adhesió a la UE.

Desembre. El Consell Europeu celebrat a Essen (Alemanya) acorda l’aprovació d’un document sobre l’estratègia de preadhesió de Polònia, Hongria i la República Txeca, entre d’altres, basada en el diàleg polític i la creació d’una zona de lliure mercat industrial que hauria d’entrar en vigor el 1998.

1995 Novembre. Estònia signa l’Acord d’associació amb la UE i en sol·licita l’ingrés.

Desembre. S’elabora un “Llibre Blanc” per preparar la integració en el mercat comunitari dels països candidats i s’estableix que la Comissió acordarà el 1997 quins estats estan preparats per iniciar les negociacions.

1996 Gener. La República Txeca sol·licita l’adhesió a la UE.

Març. El Parlament Europeu insta a la Comissió a que presenti la seva opinió sobre l’adhesió d’aquests països després de la Conferència Intergovernamental que s’inicia el dia 29 a Torí (Itàlia).

Juny. Eslovènia signa l’acord d’associació amb la UE i sol·licita l’adhesió.

1997 S’obren a Polònia, Hongria i la República Txeca els programes comunitaris de formació, joventut i educació *Leonardo da Vinci*, *Sócrates* i *Joventut per Europa*.

Els programes PHARE es reorienten per centrar-se en la creació d’institucions i el finançament d’inversions per ajudar als països candidats a assolir les exigències del mercat únic.

Juliol. En el marc de la comunicació *Agenda 2000*, la Comissió recomana que s’iniciïn les negociacions d’adhesió amb Estònia, Polònia, Hongria, la República Txeca, Eslovènia i Xipre –en aquest últim cas es demana que

es desvinculin les negociacions d’adhesió del litigi entre Grècia i Turquia sobre l’illa–, després de comprovar que aconsegueixen els criteris establerts el 1993.

Desembre. S’estableix un programa institucional únic pel procés d’adhesió anomenat “Estratègia de Preadhesió reforçada” i es crea la Conferència Europea, que agrupa els estats membres de la UE i els candidats a adherir-s’hi.

1998 Març. El dia 12 se celebra la reunió inaugural de la Conferència Europea a Londres.

El dia 30 s’obren a Brussel·les els processos oficials d’adhesió dels cinc estats candidats més Xipre mitjançant la celebració d’una reunió ministerial.

Abril. S’inicia l’*screening*, un procés d’anàlisi de les legislacions dels estats candidats per aproximar-les a les exigències de la UE.

Les comissions parlamentàries dels cinc estats candidats adopten programes nacionals destinats a marcar les polítiques que cal desenvolupar per complir les exigències comunitàries.

Novembre. La Comissió presenta el primer informe global sobre els progressos realitzats per cada país candidat.

1999 Febrer. Entra en vigor l’acord d’associació entre Eslovènia i la UE.

Octubre. La Comissió presenta el segon informe global sobre els progressos realitzats per cada país candidat. Sobre Eslovènia es destaca que cal accelerar els processos judicials i parlamentaris, i que cal legislar sobre els ajuts estatals, així com adaptar la legislació audiovisual a les exigències comunitàries.

Sobre Polònia l’informe destaca que cal millorar l’administració de justícia i la lluita contra la corrupció. Així mateix, recomana que s’acceleri la privatització de les indústries estatals i manifesta la preocupació per la lentitud amb què s’està duent a terme l’adaptació de la legislació polonesa.

Sobre Hongria la Comissió demana la millora de la situació dels gitanos i una major eficàcia en la lluita contra la corrupció, així com una reducció del dèficit fiscal.

Pel que fa a Estònia es manifesta la preocupació per la llei lingüística –que restringeix l’accés dels qui no parlen estonià a càrrecs públics– i destaca la necessitat de lluitar contra la corrupció i d’accelerar les reformes administratives.

Sobre la República Txeca l’informe destaca que cal accelerar la reforma de l’administració de justícia, així com millorar la situació dels gitanos. En general, la Comissió no es mostra satisfeta pels progressos realitzats per la República Txeca al considerar-los totalment insuficients.